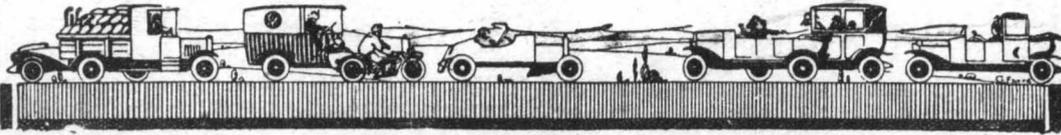

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Ομογενείας» τιμάται παντού δραχμιάς 4. Η αδιαίρετος ύπερτίμησής τον παρά των Υποπρωκτορείων απαγορεύεται.

Η υπό των άγνωστών μας άποστελλομένη συνεργασία και μη συννοημένη υπό δικαιοφάτος κρίσεως έκ δραχμίων πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται έκ τήν.

Πολλοί άγνωστοί μας μάς γράφουν ότι έλαθίμων να προμηθευθών τας έκδόσεις μας και να έγγραφον συνδρομηταί των περιοδικών μας, αλλά δυσκολενόντα εϊς τήν έκδοσιν έπαυσαν. Για να τους διευκολύνουμε σχετικώς, τους πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα τó αντίτιμον των συνδρομών, φύλλον, βιβλίον, Ημερολόγιον κλπ. εις γραμματόσημα ή κλητή χαρτόσημα, οιασδήποτε τιμής.

Αιμιλιαν Όδ. Καρούσου, Ένταθα. Δυστυχώς τó ποιήμά σας δέν εϊνε έπιτυχημένο. Ίδού αυτό :

ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΙΛΗ ΜΟΥ

Φώς γλυκό γλυκιάτων των οφθαλμών μου, όρνον λατρείας σου δίδο μοτόν, φίλιαν, άγάπην προς σέ θά τηρήσω, ως ότου έπάρχο στόν κόσμο αυτόν. Θεός τήν χάριν σου μόνον έχεις, έχεις άγγέλου μορφή φαεινά, όλα έμπρός σου χαμογελούνε, χαίρουν τήν νεότην σου τήν τρυφερήν. Άσκη, κατάλειψη σάν τó χόρν, ρόθον άνοιξεως, ναί, θά στό πώ, ή καρδιά μου γιά σένα πάλλει, σένα λατρεύω, σένα άγαπά.

Ότε ή γλώσσα του, δηλαδή, ότε ή ίδιες του εϊνε καλές. Μη γράφατε ποιήματα. Δέν τά έπιτυγχάνετε καθόλου. — Οίκομό, Ένταθα. Μάς γράφατε στήν έπιστολή σας :

Κύριε Δεινθινό, Έσοικεϊστως λαμβάνετε έν διηγημά μου προς κρίσιν. Έχω διαβάσει πολλούς διηγηματογράφους, δικούς μας και Ξένους, και φαντάζομαι ότι κάτι μπορώ να γράψω. Συνεπώς θά ήμην εύτυχής εάν βρισκατε τó έργο μου άν όχι δημοσίευσιν, τούλάχιστον καί.

Δυστυχώς, όμως τó πεζογράφημά σας δέν εϊνε έπιτυχές. Πολλά πρόχειρον, πολύ δημοσιογραφικόν. Νά ή άρχή του :

ΜΙΑ ΘΑΙΒΗΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ...

Νύχτα Δεκεμβρίου. Καθισμένος στό κρεβάτι μου διαβάω από μία έσπερινή εφημερίδα τά νέα, μη δίνοντας και μεγάλη προσοχή σ' αυτά, επειδή τά μάτια μου άρχισαν να κλείνουν. Έξω ό άέρας λυσσομανούσε, φυσόντας με μεγάλη όρμη και κάνοντας τά παντζούρια τού παραθύρου μου να άνοιγοκλείνουν. Ό ούρανός ήταν σκοτεισμένος με βαριά μαύρα σύννεφα και πού και πού μία άστρατή έστριζε αυτόν, κάνοντας να φωτιστεί για μία στιγμή τó δωμάτιο. Κίτταξα τó ρολόγι μου νυσταχημένα. Δέκα και τέταρτο. Όρα, εϊτα μέσσιον, γιά ύπνο, καθώς κάνει και κρόο. Άφού έξριξα μία άκόμη ματιά στην προτελευταία σελίδα τής εφημερίδας, γρήσια στην τελευταία και άρχισα να διαβάω τις επικεφαλίδες διαφόρων νέων με άδιαφορία. Έξαρνα τά

μάτια μου έπεσαν σέ μία εϊδησι, πού με έκανε για μία στιγμή να ξενυστάξω. Δίνω προσοχή και ξαναδιαβάω : «Μιά τραγική αυτοκτονία». Αϊτά τά νέα πάντοτε με τραβούσαν, επειδή δέν μου άρεσε να διαβάω πολιτικά και άλλα παρόμοια. Έτσι και τώρα, προσέχοντας περισσότερο, άρχισα να διαβάω παραπάτο : «Σήμερον τήν πρωΐαν ήπτοκτόνησε βληθείς διά σφαράς περιστροφόν στο δωμάτιόν του ο υός τού πρώην έρωπλιστου κ. Καρδαρά, Μήμης. Μία σημειώσις πού εύρέθη κοντά έλεγε....., κλπ. κλπ.

Έξεκολούθησε λοιπόν να διαβάζετε. Αυτό εϊνε τó καλύτερο πού έχει να κάμετε, ή μόνη συμβουλή μας. — Άνώνυμον. Μάς γράφατε :

Άγαπήτο «Μπουκέτο». Λάβε τήν κατωτέρω έπιστολή διά τήν παροσέχλησιν πού κάνουμε προς τας Μούσας, έναντιόν τής όποιας ερωθείσά βροχία έξεργάζε κατά τής προηγούμενης

μένας ήμέρας στο «Κάρτ - Ποστάλ» σου.

Άπόφατα ό πόλεμος μάς έξωσε και πάλλ οι άνθρωποι από τήν μία μεριά και οι Μούσες άπ' τήν άλλη. Άπ' τού Όλύμπου τις κορυφές, τους βλέπει ό Άπόλλων και εδής τους στέλνει ήλιον λαμπρόν και φωτοβόλον. Νά μνησθών τήν χάριν τους θέλουμε οι άνθρωποι και έπαλούντα πάντοτε τήν Μούσα Καλλιόπη. Η Καλλιόπη άρνείται τους βοήθεια να τους δώσει και θέλει άπ' τήν μανία τους έκείνη να τους σώσει. Κι' άφού καταδιώκει τους, τους πίνει όλους μανία, έκείνη ή άθεράτευτη ποιητικωμανία, πού σάν σκεπή όλους μας με δύο πλατιά φτερά της μανία περισσότερη τήν πίνει άπ' τήν χαρά της. Και πόλεμο άρχίζουμε κατά τής Μούσης πάλλ να εκθροίσουμε και αυτές, σάν πού ποιά μεγάλοι. Τς Μούσες να νικήσουμε, τó Ξέρο, δέν μαροχούμε, μά όσφι και να παύσουμε αυτές να ένοχλούμε.

Ίδού τώρα τó ποιήμα :

ΕΝΩ ΟΛΑ ΠΑΙΡΝΟΥΝ

Στήν έρημιά καθισμένος βρίζεται κάποιος εκεί πού ήταν γραφτά του ά καιμήμενος στό δάσος να κατοική. Πλοϊστο, χαρά, σάν γυρεύη να άναστήση ξανά ή φτώχεια τού πωδώνει πού τούμεινε ύστερνά. Όλα έν' όνειρα, οβίνουιν, όλα παρνούν μονομάς

αφένου—μά λήθη δέν πίνου— στό βάθος τής έρημιάς. Παρηγοιά σάν δέν θάξη στό μέλλον πιά τó παρό έν' συντροφιά του μονάχη ένα τραγοδι μισρό. —Ψέτρα μαγεύτρα ζωή. Τι έν' ή ζωή μας αλήθεια, όλα παρνούν σάν βοή, ψεύτικα σάν παρηγοϊθα.

Και τώρα, φίλε κύριε, σάς λέμε και μεϊς τή γνώμη μας : Μη γράφατε πλέον στίχους. Μην ένοχείτε τας Μούσας. Διούτι, άπολούστατα, οι στίχοι σας δέν εϊνε καλοί. Εϊνε έντελής παιδαριώδεις. — Ρομαντικόν Ν έ ο ν, Κέκρυρον. Μάς γράφατε στό γράμμα σας :

Άγαπήτο «Μπουκέτο». Έβημα ένας νέος ντροπαλός και άσχολούμε με τήν ποίηση. Σάς άποστέλω μερικώς έμπνευσες μου τας όποιας παρακαλώ να μού έγκρίνετα με στωική και άπαισιότητα. Διαβάω άκαταπαύστος τó Άξιοτίμόν σας Μπουκέτο εϊμαι καθώς και πολλοί ίδιοι μου φίλοι ύποστηρικταί τού φίλου σας. Εϊμαι φητικός πού τά ποιήματά μου θέλουν τύχη τής ευταρκείας σας. Μετά τιμής κλπ.

Πλην δυστυχώς οι στίχοι σας δέν εϊνε καθόλου καλοί. Αότη και ή άλφειρα και σάς τήν λέμε ελικρινώς, κατά τήν συνήθειά μας. Νά τώρα και δύο έκ των ποιημάτων σας :

ΑΠΑΡΗΓΟΡΤΟΣ

Στό σκοτάδι τής σελήνης, μά ρομαντική καρδιά τραγοδιών ένα βράδι άχ χωρίς παρηγορηά. Άνοϊξέ τó παραθύρι, άσπλλαγχη μελοχορηνά

όσουμε πως σπαταράω άχ χωρίς παρηγορηά. Νάμνη με σκαλοποδιλα όλος θανέδη εκ ψηλά, και μακρήνης έδω κάτω άχ χωρίς παρηγορηά.

ΣΟΝΕΤΟΝ ΕΝ ΤΑΘ

Στό κρύον μου τó μνήμη θά σέ φέρη τó βήμα και μαζύ και τó κρημα πού έχάθημα εγώ. Και βαρναλιγοϊσα καθώς μετανοούσα θραφεις βαρνευσθούσα όπου λυώνω εγώ.

Σ ό λ έ σ τ ι α ν Κ α λ θ. Φλωρίδα (Ηνωμένον Πολιτεϊών). Τά δύο διηγηματά σας φανερόν γούστο και πολιτικό. Μονάχη ή διατύπωσις τους εϊνε κοινή και δέν έχει τó απαραίτητο λογοτεχνικό έθος. Αυτό ίσως φερεϊτα στο ότι ήταν μακριά άπ' τήν Ελλάδα και έχει έξουσιβίσει στη γλώσσα. Με τή μελέτη όμως Έλλήνων λογοτεχνών, μπορείτε να διορθώσετε τó κακό αυτό. — Ρ ο ι τ ή ρ τ ρ ι α ν. Φλωρίδα. Και σέ σάς έχουμε ν' άπαντησουμε. Στι άκριβώς και στην είδα Καλθ. Μάς ρωτάτε τί βιβλία πρέπει να διαβάσετε. Άπό τά Έλληνικά, σάν συνηθώσε τά έργα των Παπαδιαμαντών, Χρηστομάνου, Χατζοπούλου, Κορακίτσου, Ξενοπούλου, Κρυστάλλη, Μητρούκη κλπ. Μπορείτε όμως να παρακολουθήτε και τήν Αμερικανική λογοτεχνία. Η όποια έχει πούδ μεγάλους συγγραφείς, όπως τόν Ηαιμσον ή Σάρμαθον, τόν Τζέις Λάιφον κλπ.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδός ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (Κατοικία : Χαλάνδρι)

Όροι συνδρομών «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

'Εσοτικόν δι' έν έτος Δρχ. 200 ΙΙ 'Εσοτικόν Δολλάρια 6 'Εξάμηνον > 100 ΙΙ 'Αμηνής > 7 και δι' όλην τήν Άφρικήν και Βελγικόν Κογκά έτησι συνδρομή σελίνια 30 ΑΙ έπιστολαί και τά χρηματικά έμβόλαια δέν ν' άπευθύνονται προς τόν Ίδιοκτητή τής «Οίκογενείας» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ. Λέκα 7 Τμή έκδοσιν. φύλλον Δρχ. 4

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έν Άμερικη, διά τήν έγγραφην συνδρομητών και διά τήν κατά φύλλον πώλησιν ή Έταιρεία New York News Agency General P.O.Box 497 New York City, έκπροσωπομένη παρά τού κ. Κ. Καλφοπούλου, και έν Βελγικόν Κογκά ό κ. Γεφθριος Άντωνιάδης, Β. Ρ. 445, Elisabethville, Congo Belge, έκπου δέν ν' άπευθύνονται οι ένδιαφερόμενοι.